

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K

Att. JS@SKAT.dk

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer på anden høring (Fedtafgiftsloven samt ændring af øl- og vinafgiftsloven).

Uagtet at CULT desværre ikke er optaget på høringslisten i forbindelse med den fremsendte høring vedrørende ændring af øl- og vinafgiftsloven, finder vi anledning til at fremkomme med en række bemærkninger.

Indledende og generelle bemærkninger vedr. øl- og vinafgiftsloven:

Ændringen af øl- og vinafgiftsloven p.g.a. finansieringsbehov jf. forårspakke 2.0.

I forbindelse med vedtagelsen af L216 fremgik det af bemærkningerne, at årsagen til ændringerne i øl- og vinafgiftsloven var et provenu-hensyn. Provenuhensynet blev begrundet i to forhold. For det første, at regeringen manglede finansiering af skattelettelserne i Forårspakke 2.0 grundet vanskeligheden ved bl.a. at få indført en fedtafgift. For det andet skulle lovforslaget fremme folkesundheden og reducere unges alkoholforbrug. Vi kan nu konstatere, at regeringen agter at fremsætte forslaget om fedtafgift. Grundlæggende bortfalder argumentet om, at ændringen af øl- og vinafgiftsloven er nødvendig for at lukke et finansieringsmæssigt hul vedrørende skattelettelserne. Konsekvensen heraf bør derfor være, at man sammen med vedtagelsen af fedtafgiftsloven fjerner de ændringer, der er vedtaget i øl- og vinafgiftsloven, idet det supplerende finansieringsbehov er bortfaldet. Derved tages der også hensyn til skattestoppet.

Ændring af øl- og vinafgiftsloven for at reducere unges alkoholforbrug

Bag vedtagelsen af L216's ændringer i øl- og vinafgiftsloven lå også - jf. bemærkningerne - et ønske om at reducere de unges alkoholforbrug.

Vi vil pege på følgende problemer og uklarheder med ændringerne jf. L216, som den aktuelt udsendte høring bør give skattemyndighederne anledning til at imødekomme:

- Vedtagelsen af L216 har siden i krafttrædelsen i august måned 2010 betydet at grænsehandelsandelen af hvad der sælges i Danmark i.f.t. hvad der sælges over grænsen af cider-produkter er betragteligt forøget.
- Vi tror ikke at vedtagelsen af L216 har medført, at alkoholforbruget blandt unge er faldet. Derimod erfarer vi at cider salget substitueres til andre alkoholprodukter hvor den afgiftsmæssige belastning er mindre (spiritus). Derfor bør afgiftsbelastningen mellem de forskellige alkoholprodukter (øl, vin og vinbaseret alkoholsodavand og alkoholsodavand genovervejes af hensyn til at få genetableret en afgiftsstruktur som mere hensigtsmæssigt afspejler situationen i grænsehandelsregionen (Tyskland). I den forbindelse bemærkes, at

vinbaseret alkoholsodavand (cider) afgiftsmæssigt – til forskel fra alkoholsodavand som f.eks. Barcardi Breezer og Smirnoff Ice - behandles som vin i Tyskland.

Vedtagelsen af L216 har betydet at alkoholforbruget har flyttet sig fra Cider, hovedsageligt til hårdere spiritus eller til Ethanol baserede alkoholsodavand med et langt højere raffineret sukkerindhold, hvilket strider imod regeringens ønske om et sundere Danmark. Dvs. afgiften er med til at øge forbruget af alkohol i den sidste ende, idet drinksblandinger normalt har en langt højere alkoholprocent.

Vedtagelsen af L216 har gjort det umuligt at gennemskue hvilke produkter der er omfattet og hvilke der ikke er. Det betyder, at man som producent ikke har mulighed for at ændre eller lave produkter og få disse vurderet ens. Vi kan konstatere at SKAT siden i krafttrædelsen af L216 ikke har været i stand til at forklare og fortolke reglerne så det er muligt at få afklaringer på spørgsmål omkring afgiftsomfattede/afgiftsfritagede produkter. Det har alvorlige konsekvenser for firmaernes konkurrenceevne og evnen til at omstille sig. Der er derfor behov for at ændringen af øl- og vinafgiftsloven også fører til at Skatteministeriet får skabt den nødvendige klarhed.

Aktuelt er der med L216 skabt en konkurrencefordel for de importerede alkoholsodavand i forhold til den danskproducerede vin- og frugtbaserede cider. Da grænsehandel ikke er en option for alkoholsodavand, der jo i forvejen er hårdt beskattet i Tyskland, er det ciderprodukterne der har høj grænsehandelselasticitet, og som derfor bør underlægges en afgiftsmæssig justering. Uagtet at øl fortsat udgør en meget stor andel af unges alkoholforbrug kan vi konstatere, at man har valgt at friholde øl-produkter fra afgiftsforhøjelser, med det resultat at man i den udsendte høringskrivelse skal til at nedjustere på vinafgiften for at opretholde en balance i forhold til ølafgiften.

Skal der være en sundhedsmæssig mening med en alkoholafgift – herunder den særlige tillægsafgift, opfordrer vi til, at man i stedet for den foreslåede lappeløsning med en reduktion af tillægsafgiften for produkter med en alkoholprocent over 10 % overvejer, at omlægge tillægsafgiften, og i stedet for at ramme skævt og vilkårligt mellem de forskellige produkttyper får belagt alle alkoholprodukter med en ensartet sats. En mulighed kunne være en generel tillægsafgift på 20 øre pr. liter alkohol. På denne måde gøres det dyrere at indtage alkohol i alle slags varianter. Vi har tidligere påvist, at en sådan generel tillægsafgift provenumæssigt vil nå minimum samme niveau som de aktuelle effekter af vedtagelsen af L216. Følgegevinsten vil være en række administrative forenklinger, da en enklere og mere overskuelig øl- og vinafgiftslovgivning vil kunne frigøre ressourcer fra afgiftsbestemmelsen af de fysiske produkter.

Ændringen af L216 bør også inddrage løsningen af en række helt praktiske og fortolkningsmæssige problemer i øl- og vinafgiftsloven. Disse problemer er beskrevet i bilag 1. De konkrete problemer og forskellige løsningsmuligheder, vil vi også meget gerne drøfte med skattemyndighederne på et møde.

Øvrige bemærkninger til det udsendte udkast til lovforslag om ændring af øl- og vinafgiftsloven

Afslutningsvis har vi følgende øvrige bemærkninger til det udsendte høringsforslag til ændringer af øl- og vinafgiftsloven:

Lovforslaget risikerer med oplægget til afgiftsreduktion af vinbaseret alkoholsodavand med en alkoholprocent på over 10 % at bidrage til, at der fremover vil blive produceret produkter med en langt højere alkoholprocent end i dag. I dag produceres der ikke vinbaseret alkoholsodavand med en alkoholprocent over 6 %. Derfor skal vi opfordre Skatteministeriet til at indtænke de eksisterende produkter, når man lemper tillægsafgiften for, som det fremgår af bemærkningerne, at tilnærme afgiftsbelastningen mellem øl- og vinbaserede alkoholprodukter. Da cider netop er et vinbaseret alkoholprodukt der før vedtagelse af L216 afgiftsmæssigt var pålagt en afgift 48 % højere øl, og efter vedtagelse af L216 en afgift der er mere end 400% højere end øl, bør Skatteministeriet med ændringsforslaget af øl- og vinafgiftsloven sikre at der rettes op på denne afgiftsmæssige forskel.

Cider består typisk af gæret æblesaft og æblejuice – tilsat sukker, syre, farve og smag. Farve og smag er ofte naturlig. Alkoholen i cider stammer fra naturlige gæringsprocesser. Cider er en type gæret æblemost, og kan sammenlignes med øl, der er en type gæret maltbyg (det fremgår også af bemærkningerne til L55, som gennemført ved lov nr. 1410 af 21/12 2005). Til forskel for cider består alkoholsodavand af sprit, sukker, farve og smag – ofte med kunstige farver og aromaer. En afgiftsmæssig tilnærmelse af den vinbaserede alkoholsodavand og øl-afgift, som fremgår af bemærkningerne til det lovforslag der er udsendt i høring, bør derfor mere præcist klarlægge den forskel der netop er mellem vinbaserede og ikke-vinbaserede produkt-typer. Alternativt vil cider-produkterne af afgiftsmæssige hensyn risikere at blive erstattet af den kunstige men billigere ethanol.

Vi ønsker at bemærke, at L216 uheldigt har gjort det muligt at fremstille og markedsføre produkter med højalkoholprocenter med billigere afgift og til lavere pris end Cidere, hvilket ikke kan være tilsigtet med loven og heller ikke med regeringens ønske om at reducere alkoholforbruget.

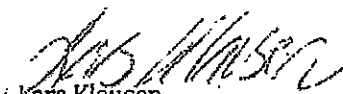
I den sammenhæng vil vi gerne bemærke, at de danske alkoholregler kun tillader unge mellem 16 og 18 år at drikke alkoholprodukter med en alkoholprocent under 7 %. Det betyder, at de fleste øl- og vinprodukter og alle ciderprodukter er tilladt at drikke for unge mellem 16-18 år. Til forskel herfor er de højalkoholprodukter (f.eks. vodka mv.) der indgår i alkoholsodavand baseret på alkoholtyper der ikke tilladt som råvarer for unge under 18 år. På grund af fortynding af blandingen kan der dog skabes en alkoholprocent der ligger under 7 %. Det ændrer imidlertid ikke det faktum, at unge under 18 år dermed kommer til at drikke produkter, der ellers ikke er lovlige for dem.

Både afgiftsteknisk men også alkoholpolitisk finder vi det ikke rimeligt, at ciderproduktet skal ligestilles afgiftsteknisk med langt stærkere alkoholtyper, og opfordrer skattemyndighederne til at rette op på de u hensigtsmæssigheder. Rent afgiftsteknisk har dette argument også været det springende punkt, da man i den tyske afgiftslovgivning valgte at pålægge alkoholsodavand

men ikke øl, vin og ciderprodukter en høj tillægsafgift tilbage i 2004. Vi skal opfordre de danske skattemyndigheder til at gentænke den afgiftstekniske indretning af øl- og vinafgiftsloven, og få foretaget de nødvendige ændringer af L216, således at de danske afgiftsbestemmelser i.f.t. bl.a. ciderprodukter bliver i bedre overensstemmelse med de tyske naboers, og dermed også får dæmmet op for de aktuelle grænsehandelsmæssige problemer.

Vi tager meget gerne et møde med Skatteministeriet med henblik på at bidrage til yderligere afklaring af de væsentligste problemer i den aktuelle lovgivning.

Med venlig hilsen

Lars Kläusen
Adm. Direktør

CULT A/S

Sindalsvej 5A
8240 Risskov
Denmark

Bilag 1.

Praktiske problemer i øl- og vinfafgiftsloven, der bør løses:

Når man jf. høringsbrevet går ind og foreslår ændringer i L216 foreslår vi, at man i samme ombæring får afklaret og løst en række af de praktiske problemer, der er opstået med vedtagelsen af L216. Vi kan pege på følgende:

Af hensyn til en mulig produktudvikling/innovation kræves der afklaring af følgende spørgsmål:

- Vi ved nu, at det ikke længere er muligt at producere Vin / Vermouth mv. med fx lakridssmag uden at det klassificeres med tillægsafgift. Vi har erfaret, at Skattemyndighederne ønsker at kende produktionsmetoder for Aormaer mv. dvs. råvarefremstillingsmetoder inden de kan træffe en afgiftsmæssig vurdering af nye produkter. Men hvordan kan det sikres, at den afgiftsmæssige godkendelsesprocedure vil sikre en afgiftsmæssig ligestilling af nye produkter, og de produkter der allerede er på markedet. Vil alle de eksisterende alkoholprodukter tilsat smagsstoffer mv. skulle vurderes igen for at sikre en ensartet afgiftsmæssig opgørelse efter de nye L216-regler.

Vi har erfaret, at der er produkter på markedet som ikke vurderes efter L216, og dermed ikke skal betale tillægsafgift, til trods for at de er i samme kategori som Cider. Reglerne og fortolkningerne er uklare.

- L216 siger direkte, at et produkt ikke må være tilsat vand – ellers er produktet tillagt tillægsafgift. Alle aromaer som tilsættes drikkevarer er imidlertid opløst i vand. Dette giver anledning til tvivl om, hvorvidt forskellige produkter skal betale tillægsafgift eller ej – en tvivl som lovgivningsmæssigt bør fjernes.

En afgiftsmæssig afklaring udestår også i forhold til følgende spørgsmål:

- Hvis CULT producerer en drink på ethanol (Vodka) og tilsætter rødvinsflavour – vil den så blive vurderet efter Siebrand afgørelsen eller produktionsmetoden?
- Hvis CULT producerer et produkt på malt – hvor meget malt skal der så være i produktet, førend det klassificeres som en øl?
- Hvordan kan SKAT holde rede på hvilke produkter der lanceres på markedet med / uden tillægsafgift? Set i lyset af at der i dag er mange produkter på markedet, som efter den vurdering, der er givet på CULT's produkter, er belagt med afgift, men sælges som om der ikke er afgift derpå.

- Hvis CULT markedsfører et produkt, som vi mener ikke er omfattet af tillægsafgift, vil der så blive kigget på det med tilbagevirkende kraft, og gælder det også for produkter, der allerede er på markedet?
- Hvem hos Skat foretager den organoleptiske afgørelse der er nødvendigt for at afgiftsbestemme et produkt? Vi kan konstatere, at der med vedtagelsen af L216 mangler klare retningslinier på dette område.
- Offentliggøres de konkrete afgiftsmæssige afgørelser af de forskellige produkter?. Og hvor vil det i bekræftende fald være muligt at se, hvilke produkter der er vurderet efter organoleptisk afgørelse?

Generelt vil vi opfordre til, at skattemyndighederne lovgivningsmæssigt får sikret at de afgiftsmæssige afgørelser/vurderinger skal foretages inden nye produkter markedsføres. Det stiller tillige krav om en acceptabel behandlingstid. Har skattemyndighederne taget stilling til hvor lang en behandlingstid der accepteres?

- Vil afgiftsmæssige afgørelser blive foretaget med tilbagevirkende kraft, hvis produktet ikke er forhåndsvurderet af skattemyndighederne i forhold til om produktet overholder afgørelsen i Siebrand dommen?
- Kan afgørelser ankes og i givet fald hvor?
- Bindende svar der er afgivet – kan de ændres, hvis fortolkningen af loven ændres jf. det fremsatte høringsforslag?

Skatteministeriet
Jeanette Rose Hansen / Thorbjørn
Christensen / Mathilde Fischer
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
e-mail: JS@SKAT.dk

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Høringssvar vedrørende Forslag til Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer (Fedtafgiftsloven)

DI har den 12. oktober 2010 modtaget ovennævnte Forslag til Fedtafgiftsloven i høring.

DI har i forbindelse med Forårspakke 2.0 støttet regeringens forslag, idet finansieringselementer og nedsættelsen af skatten på arbejde sås som en samlet pakke. En vigtig forudsætning for DI's støtte til finansieringselementerne har dog hele tiden været, at de ikke må skade danske virksomheders konkurrenceevne. Dette gælder uanset, om virksomhederne møder udenlandske konkurrenter på udemarkederne eller på hjemmemarkedet. Set fra DI's side må afgiften derfor ikke medføre,

- at der i eksporterede færdigvarer direkte eller indirekte er aflejret en fedtafgift,
- at færdigvarer produceret og konsumeret i Danmark har en højere samlet afgiftsbelastning end tilsvarende importerede produkter, samt
- at de administrative byrder forbundet med afgiften i sig selv bliver en negativ konkurrenceparameter.

Den samlede afgiftsbelastning udgør dels afgiften på de "råvarer", der indgår i færdigvaren, og dels en eventuel indirekte afgift i form af afgift på svind og omkostninger som følge af likviditetstræk.

Det er derfor med stor beklagelse, at DI kan konstatere, at man med det foreliggende forslag reelt stiller en stor gruppe af danske fødevarereproducenter ringere end udenlandske konkurrenter grundet den meget snævre adgang til at blive registreret som oplagshaver. Dette kan DI ikke støtte.

DI finder endvidere, at behandlingen af svind, herunder nyttiggørelse af fedtholdigt affald bør ændres, således at der også er et afgiftsmæssigt incitament ved at nyttiggøre svind til dyrefoder eller biobrændsler.

Endelig finder DI, at forslaget i sin udformning skaber unødige administrative byrder. Det er DI's opfattelse, at der kan ske forenklinger i de administrative byrder, uden at dette bør påvirke statens provenu.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 di@di.dk
Danmark di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25
København S

Sundkrogsvej 20
København Ø

MA 28

Nedenfor har DI uddybet disse principielle problemstillinger. DI's forslag nedenfor til frivilligt at kunne registreres som oplagshaver, indebærer en løsning for de danske fødevarereproducenter og en sikring af, at de mindre og mellemstore fødevarereproducenter ikke pålægges byrder. Herudover har DI en række kommentarer og bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget, herunder manglende incitament på kødområdet til at vælge de magreste kødudskæringer eller produktudvikle i retning af anvendelse af mindre mættet fedt i kødprodukter.

Bemærkninger vedrørende principielle problemstillinger

Danske fødevarereproducenter stilles ringere end udenlandske konkurrenter

For at anskueliggøre problemstillingen er det i bilag 1 skitseret, hvordan lovforslaget virker. Som det fremgår; sker der en forskelsbehandling af producenter i samme produktionsled. I bilag 2 er dette søgt yderligere specificeret. Problemet kan efter DI's opfattelse løses ved at udvide adgangen til at blive oplagshaver.

I lovudkastet er der valgt en model, hvor beskatningsobjektet er en række specificerede fødevarer med et totalt fedtindhold over 3,5 %. (Disse vil herefter blive omtalt som "råvarer", uagtet at nogle af produkterne både er råvarer og færdigvarer). Som udgangspunkt beskattes disse "råvarer", når de forlader producenten eller importeres til Danmark enten som råvare eller som en del af en færdigvare. I sidstnævnte tilfælde opkræves en "dækningsafgift".

Oplagshavere skal dog først svare afgiften, når "råvaren" forlader virksomheden til dansk forbrug baseret på den mængde af afgiftsbelagte råvarer, der indgår i færdigvaren. Herved sikres, at oplagshavere ikke belastes af likviditetstræk, samt at de ikke skal beskattes af svind.

For udenlandske fødevarer, der importeres til Danmark, svares der afgift af det medgåede indhold af afgiftsbelagte "råvarer" baseret på en producenterklæring. Afgiftsbelastningen for importerede varer svarer således til afgiftsbelastningen for varer produceret af "oplagshavere", bortset fra, at noget svind medtages (se bemærkninger til § 8 stk. 2). De fleste varer vil blive afgiftsberigtiget af en registreret dansk varemottager i forbindelse med importen.

Ifølge lovforslaget kan virksomheder, der benytter "råvarer" i produktionen og eksporterer over 50 % benytte den skitserede oplagsmodel. De opnår således ens konkurrencevilkår med udenlandske producenter. Dette er illustreret i bilag 1 som producent med eksport.

Fødevarereproducenter, der eksporterer mindre end 50 %, kan ifølge lovforslaget ikke registreres som oplagshaver. Disse fødevarereproducenter skal derfor betale afgiften, når de indkøber de afgiftsbelagte "råvarer", og kan alene efter ansøgning få godtgjort afgiften for den mængde af afgiftsbelagte råvarer, der enten eksporteres eller sælges til non-food. Godtgørelse sker først ved udlevering. Disse virksomheder påvirkes negativt i deres konkurrenceevne, dels grundet likviditetstrækket og dels fordi de skal betale for "svind" (eksempelvis i form af fritureolier, der kasseres).

Lovforslaget straffer således en specialiseret virksomhed, der alene forædler (eksempelvis produktion af leverpostej). Ved enten at integrere forædlingen i selve råvare-forarbejdningen (slagteri) eller flytte forædlingen til Tyskland kan en sådan producent således reducere afgiftsbelastningen for en leverpostej solgt til en dansk forbruger. Dette er illustreret i bilag 2.

Forslaget i sin nuværende formulering straffer således danske fødevarerproducenter, der primært sælger på det danske marked uagtet, at de er i konkurrence med udenlandske producenter.

Løsning

DI foreslår, at problemet løses ved at udvide kredsen af fødevarerproducenter (virksomheder der af afgiftspligtige råvarer fremstiller fødevarer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige), der frivilligt kan registreres som oplagshavere. Dette er illustreret i bilag 3 og 4. For DI er det afgørende, at virksomheder, der leverer til grossist-ledet kan registreres som oplagshavere, idet det er denne type virksomheder, der vil møde international konkurrence. Modellen pålægger ikke nye byrder for de mindre erhvervsdrivende og detailhandelen, idet de vil købe afgiftsbelagte fødevarer.

DI skal derfor foreslå, at adgangen til at lade sig registrere som oplagshaver i § 4 stk. 2 og § 10 stk. 2 udvides til generelt at omfatte fødevarerproducenter, der primært leverer til grossist-ledet. Der bør således ikke sættes en begrænsning på fødevarerproducentens eksportandel.

DI skal i den forbindelse bemærke, at der eksempelvis i Chokoladeafgiftsloven (CAL) § 3, stk. 3 åbnes mulighed for at virksomheder, der anvender afgiftspligtigt overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til fremstilling af afgiftsfri varer, f.eks. kager og konsum-is, kan anmelde sig til registrering som oplagshaver. I andre afgiftslove er der således i dag allerede en praksis for, at forædling af afgiftspligtige produkter i forbindelse med fremstilling af afgiftsfri varer kan omfattes af en oplagshavermodel. DI finder, at forædling af afgiftspligtige råvarer i forbindelse med produktion af afgiftsfri færdigvarer som leverpostej og småkager er analogt med situationen i CAL § 3 stk. 3.

Det skal for god ordens skyld nævnes, at både i CAL og i eksempelvis Spiritusafgiftslovens § 9 stk. 4 er der begrænsninger, når der primært indkøbes til detail: "Varer, der er bestemt til salg gennem virksomhedens egen detailforretning, og som importeres eller købes hos andre oplagshavere, skal i almindelighed købes i beskattet stand." Med en sådan afgrænsning sikres, at afgiften af butiksfremstillede fødevarer, herunder eksempelvis bagere, slagtere og delikatesseforretninger, beregnes på basis af råvarerne.

Med DI's forslag sikres, at fødevarerproducenter får ens konkurrencevilkår uanset om de er lokaliseret i Danmark eller et andet land, samtidig med at afgiften holdes på relativt få antal virksomheder. DI har, baseret på offentligt tilgængelige lister fra Fødevarestyrelsen, konstateret, at der er ca. 1.200 engrosvirksomheder (hvilket i deres terminologi svarer til produktionsvirksomheder). Heraf skønnes ca. 50 pct.

ikke at være omfattet af fedtafgiften, idet de producerer produkter som læskedrikke, kaffe, te, sukker o.lign, DI's forslag vil således betyde, at omkring 600 virksomheder kan registreres som oplagshavere og afregne afgiften. Dette synes ikke at være et voldsomt antal. Til orientering kan det oplyses, at Fødevarestyrelsen har 48.000 virksomheder registreret som detail og restauranter.

DI skal samtidig bemærke, at det relevante udgangspunkt for konkurrencesituationen for DI er, hvordan importerede færdigvarer behandles, idet dansk producerede færdigvarer skal stilles ens. Det er således efter DI's opfattelse ikke muligt at rykke afgiftssuspensionen længere tilbage i producentleddet, idet dette automatisk vil favorisere udenlandske producenter af færdigvarer.

Behandling af svind, herunder nyttiggørelse af fedtholdigt affald

DI finder ikke, at der i lovforslaget er en klar og entydig behandling af svind. DI finder, at svind kan kategoriseres i to typer: produktsvind, der indebærer, at råvarerne reduceres i vægt eller volumen i forbindelse med produktionen grundet indtørring eller lignende, og processvind, der indebærer, at produkter kasseres efter brug eller i forbindelse med produktionen. Processvind omfatter efter DI's opfattelse også tekniske hjælpestoffer som vegetabiliske olier og palmin, der eksempelvis anvendes til stegning, men ikke optages og indgår i færdigvarerne og derfor ikke konsumeres.

Som DI har læst lovforslaget, vil det være muligt at kunne få godtgjort afgiften for kasserede produkter, som eksempelvis overskydende fritureolie, i det omfang disse sælges (nyttiggøres) til non-food formål, som eksempelvis dyrefoder eller bio-brændsel. DI har her lagt vægt på formuleringerne i § 17 stk. 1 nr. 2) og § 17 stk. 2. Dette vil også være i tråd med en ansvarlig ressourceudnyttelse, idet dette kan medføre en øget genanvendelse af kasserede produkter, herunder råvarer, der delvis har indgået i en produktionsproces, men ikke indgår i det endelige produkt (ovenfor omtalt som processvind). DI skal bemærke, at som DI læser lovforslaget vil processvind under alle omstændigheder være afgiftsfritaget for oplagshavere.

For produktionssvind, dvs. svind som følge af tørring eller anden væske/vægtreduktion, finder DI det ikke klart, hvordan lovforslaget behandler dette svind. Som DI har forstået det, indgår produktsvind ikke i afgiftsgrundlaget for oplagshavere jf. § 6 stk. 1 og § 7 stk. Dette kan DI tilslutte sig, idet der herved pålægges afgift på mængden af afgiftspligtige råvarer i færdigvaren. DI går ud fra, at der for importerede produkter tilstræbes et tilsvarende afgiftsgrundlag, hvorfor DI har forstået, at § 8 stk. 2 ligeledes refererer til andelen af råvarer i færdigvaren. Dette betyder, at der ikke skal svares afgift af produkt – og processvind for udenlandske varer.

De forskellige typer af svind og kassation betyder for forskellige virksomheder fra 5% og helt op til 40 % mindre mættet fedt, der konsumeres af forbrugeren i forhold til det, der beskattes. Det er derfor vigtigt, at der er et incitament til at kunne få denne del af afgiften retur, idet det i modsat fald vil være økonomisk mere rentabelt at øge fedtindholdet i slutprodukterne for at reducere svindet.

DI er indstillet på, at der skal afregnes afgift, hvis det ikke kan dokumenteres, at der er sket en nyttiggørelse.

Bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget

§ 1 Afgiftspligtige fødevarer

Bagatelgrænse for fedtindhold på 3,5%

DI finder, at afgiftsfritagelsen for produkter med mindre end 3,5 % totalt fedt bør ændres til at relatere sig til mængden af mættet fedt i færdigvarer, f.eks. 1 %. Alternativt bør ingen produkter afgiftsfritages. Med det nuværende forslag vil der ikke være lige konkurrence for sammenlignelige produkter. Således er eksempelvis mælkepulver (position 0402) afgiftspligtigt, mens sødmælk (position 0401) ikke er afgiftspligtig uagtet at de to produkter laves på samme råvarer. Tilsvarende problemstilling ses mellem vegetabilsk olie (afgiftspligtigt) og mælk (afgiftsfrit).

DI skal i den forbindelse bede Skatteministeriet præcisere rækkevidden af § 1 nr. 7 "erstatningsvarer". Vil sødmælk være at betragte som en erstatning for mælkepulver ved produktion af eksempelvis risengrød og dermed være omfattet af § 1 nr. 7, eller kan alene varer, der ikke er omfattet af de positioner angivet i § 1 nr. 1-6 blive omfattet af § 1 nr. 7? Vil fiskeolie være at betragte som en erstatningsvare for andre fedtstoffer, når den f.eks. anvendes i en kiks, uagtet at fiskeolie ikke er omfattet af § 1 nr. 1-6?

Som eksempler på tilfælde, hvor bagatelgrænsen giver anledning til en forskelsbehandling kan nævnes:

Eksempel 1: Risengrød baseret på sødmælk vil være fritaget for afgift, mens risengrød baseret på mælkepulver + vand vil blive afgiftsbelagt.

Eksempel 2: Salatdressing på basis af rapsolie med 3 % totalt fedt og under 0,5 % mættet fedt vil blive afgiftsbelastet, mens en yoghurtbaseret salatdressing med 3 % totalt fedt og ca. 2 % mættet fedt ikke vil blive det.

Margarine og smørbare blandingsprodukter

Der er i § 1 anført hvilke "råvarer", der anses som værende afgiftspligtige. I den forbindelse er eksempelvis margarine og smørbare blandingsprodukter særskilt omtalt. Dette undrer umiddelbart, idet disse produkter produceres af andre, afgiftspligtige "råvarer". Det ses ikke at være nødvendigt at specificere disse produkter som "råvarer" med mindre formålet er at skabe en gunstigere behandling af produktionen af disse produkter. Såfremt det bliver muligt for alle fødevarerproducenter frivilligt at lade sig registrere som oplagshavere, ses det således ikke nødvendigt specifikt at gøre disse produkter afgiftspligtige, idet de som nævnt vil blive produceret af allerede afgiftspligtige råvarer.

Animalsk fedt

Det fremgår, at animalsk fedt opfattes som et særskilt afgiftspligtigt produkt. DI skal i den forbindelse bemærke, at afsmeltning af animalsk fedt vil medføre, at fedtprocenten i det tilbageværende kød vil være væsentligt lavere. Så længe der

opereres med en fast fedtafgift pr. kg. kød, vil produktion af animalsk fedt således medføre en overbeskatning af kødet. Dette skyldes, at den mængde kød, der fragår til afsmeltning, netop vil have en meget stor fedtprocent. DI skal derfor opfordre til, at Skatteministeriet nøje genovervejer, hvordan kød beskattes. Hvis den nuværende model med en fast afgift pr. kg. kødtype bibeholdes, bør det sikres, at der ikke sker en dobbeltbeskatning af det samme fedt ved dels at beskatte kødet og dels at beskatte det faktiske indhold af mættet fedt i det animalske fedt. DI skal alternativt påpege, at hvis Skatteministeriet imødekommer DI's ønske omkring en differentiering af afgiften på kød, så vil problemet omkring det afsmeltning af animalsk fedt blive mindre eller helt forsvinde.

Andre fødevarer, der kan betragtes som erstatningsvarer

DI skal indledningsvis bemærke, at pizzatopping, der i bemærkningerne benyttes som et eksempel på en fødevarer, der betragtes som en erstatningsvare, reelt er produceret af afgiftspligtige råvarer. DI kan derfor ikke se, hvorfor pizzatopping skal anses som værende en afgiftspligtig erstatningsvare, når der under alle omstændigheder skal betales afgift af de råvarer, der indgår i pizzatopping.

Andre fødevarer - dobbeltbeskatning

Herudover finder DI, at formuleringen kan have uheldige konsekvenser i forhold til andre afgiftslove. Således kan eksempelvis kakaosmør i nogle, sjældne tilfælde efterfølgende opfattes som en erstatningsvare for andre fedttyper. Dette vil i givet fald medføre en dobbeltbeskatning, idet denne vare allerede beskattes efter CAL. Dette kan ikke være tilsløget, hvorfor DI finder, at varer, der allerede er pålagt en punktafgift, som eksempelvis chokoladeafgift, skal fritages for fedtafgiften.

Ligeledes skal DI bemærke, at der kan være tilfælde, hvor produkter omfattet af § 1 efterfølgende også beskattes efter CAL eller IAL (konsum-is afgiftsloven). Herved pålægges disse produkter en dobbeltafgift, hvilket DI ligeledes finder, må være utilsløget. DI skal derfor henstille til, at der i CAL og IAL indføres en kompensation for en eventuel påligning af afgift for mættet fedt, således at det samlede afgiftstryk for chokolade- og sukkervarer henholdsvis konsum-is ikke øges.

Sådanne eksempler på krydslempelser ses allerede i CAL, hvor der afgiftsfrit kan sælges chokolade til tobaksfremstilling (idet tobaksfremstillingen i sig selv er afgiftsbelagt) eller kaffe til chokolade/sukkervarefremstilling (CAL § 8 stk. 1 nr. 3 "Kaffeindhold").

Eksempel 1: Overtræk tilsat olie

Eksempel 2: Mælkepulver til fremstilling af mælkechokolade

Eksempel 3: Is tilsat vegetabilsk olie

Eksempel 4: Produkt ej omfattet af CAL, men hvor der indgår kakaobønner

§ 4 - Registrering

§ 4 stk. 2 - Fødevareproducenter, der af afgiftsbelagte råvarer, fremstiller fødevarer til eksport eller fødevarer, som er uegnede til menneskeføde

Som allerede anført i indledningen finder DI, at formuleringen af § 4 stk. 2 er for restriktiv. DI er enig i, at der er behov for at de virksomheder, der er omfattet af forslaget formuleret, kan lade sig registrere som oplagshaver. DI finder dog, som allerede omtalt, at for fødevareproducenter, som hovedsagligt producerer til hjemmemarkedet, også er konkurrenceudsatte.

DI skal derfor gentage henstillingen om, at Skatteministeriet udvider adgangen til frivilligt at lade sig registrere som oplagshaver.

DI skal i den forbindelse bemærke, at den nuværende formulering ansporer til enten at integrere produktionen af færdigvarer med produktionen af "råvarer" eller til at flytte produktion ud af landet. Dette finder DI er stærkt uheldigt, idet det ødelægger konkurrenceevnen og skader dansk økonomi.

§ 4 stk. 3 - Registrerede varemottagere

Det anføres, at virksomheden skal registreres som varemottager inden transport af fødevarer påbegyndes. Samtidig er det anført, at virksomheder med en omsætning af afgiftspligtige varer på under 50 tkr. ikke skal registreres eller betale afgift. Hvordan skal virksomheder, der ikke på forhånd ved, om de overstiger grænsen forholde sig? DI går ud fra, at disse virksomheder først skal lade sig registrere, når de ved, at de vil få en omsætning på over 50 tkr. med afgiftspligtige varer. Dette bekræftes.

§ 6 - Afgiftsgrundlag

§ 6 stk. 3, 2. pkt. - Kød

Der er i forslaget lagt op til, at forbrugerne skal have et økonomisk incitament til at vælge fødevarer med lavt fedtindhold og fedt med lavt indhold af mættet fedt.

Dette incitament er der imidlertid ikke på kødområdet. Kommunikativt giver det ingen mening, at afgiften på de fede kødstykker og kødprodukter er den samme som på de magre.

Først og fremmest er fedtindholdet for svine- og oksekød, der er nævnt i lovforslagets bilag I, alt for højt. Således er den gennemsnitlige fedtprocent for de enkelte kødtyper sat for højt. Hertil kommer, at 50 % af det svinekød, der sælges til danske forbrugere har mindre end 10 % fedt, svarende til mindre end 4 % mættet fedt

Det er problematisk, at differentieringen udelukkende sker mellem de forskellige dyrearter, hvor kylling og kalkun derved favoriseres på bekostning af svine- og oksekød. En stor del af det fjerkrækød, der spises i Danmark, er importeret, hvorimod dansk svinekød, der er meget magert, hermed miskrediteres.

I lovforslaget er der desuden intet incitament til at fremavle og produktudvikle, således at kød får et højere indhold af de sunde omega-3-fedtsyrer eller lavere indhold af mættet fedt.

DI finder derfor, at afgiften på kød bør baseres på det faktiske indhold af mættet fedt. Det kan sagtens lade sig gøre, da producenterne kender indholdet af mættet fedt i de forskellige udskæringer enten fra analyser eller fra databaser.

Alternativt kan man inddele alle kødtyper i 4 kategorier med følgende differentiering af afgiften:

1. Fedtindhold op til 10 % (korrelerer til mættet fedt < 4 %) = 0,52 kr. pr. kg
2. Fedtindhold på 10 % og 20 % (mættet fedt 4 % - 8 %) = 0,78 kr. pr. kg
3. Fedtindhold på 20 % og 30 % (mættet fedt 8 % - 12 %) = 1,30 kr. pr. kg
4. Fedtindhold over 30 % (mættet fedt > 12 %) = 1,56 kr. pr. kg

§ 5 og § 7 – Samspelet mellem afgiftsfri transaktioner og afgiftsgrundlaget

Det fremgår af § 5, at oplagshavere kan levere til andre oplagshavere eller til udlandet uden at afgiften berigtiges. Det fremgår af § 7 stk. 1, at oplagshavere opgør afgiftsgrundlaget "på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden eller i de fødevarer, der er fremstillet til eksport eller som er uegnede til menneskeføde, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden."

DI skal bemærke, at formuleringen i § 7 stk. 1 er meget svær at forstå, ligesom der synes at være tale om gentagelse af tekststykker. Som DI har forstået forslaget, er afgiftsgrundlaget vel alene "indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden fraregnet eller i de fødevarer, der er fremstillet og udleveret til eksport eller som er uegnede til menneskeføde og udleveret til et sådant formål, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden."

DI skal henstille, at formuleringen af § 7 stk. 1 gøres mere klar.

§ 7 stk. 2

Formuleringen i § 7 stk. 2 synes ligeledes meget uklar. Således er den nuværende formulering: "... opgør afgiftsgrundlaget for en periode på grundlag af indholdet af mættet fedt i de afgiftspligtige fødevarer, der er fremstillet til eksport eller som er uegnede til menneskeføde af afgiftspligtige fødevarer jf. § 1, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden."

DI finder, at formuleringen er meget uklar. Således kan teksten læses, som om det alene er varer til eksport eller fødevarer uegnet til menneskeføde, der udgør afgiftsgrundlaget. DI går ud fra at dette ikke er tilfældet. Reelt er afgiftsgrundlaget vel alene de fødevarer beregnet til menneskeføde, der er udleveret til indenlandske modtagere, og hvor modtageren ikke er oplagshaver. Øvrig anvendelse er, som DI forstår forslaget, afgiftsfrit for en oplagshaver. DI skal derfor henstille til, at formuleringen ændres.

§ 8 stk. 2 – Dækningsafgiftspligtige fødevarer – afgiftsgrundlaget

Som anført ovenfor under svind finder DI, at hensigten med § 8 stk. 2 er at sikre, at der pålægges afgift på mængden af afgiftspligtige råvarer i den importerede færdigvare. Det kan diskuteres, hvorvidt produktsvind indgår i færdigvaren eller ej. DI finder ikke, at produktsvind indgår i færdigvaren. Dette betyder, at der ikke skal svares afgift af produkt – og processvind for udenlandske varer, idet de ikke er medgået (forbrugt) til produktionen. Under alle omstændigheder kan processvind efter DI's opfattelse ikke anses som værende medgået, idet dette svind netop fysisk er tilbage i virksomheden og derfor kan nyttiggøres til anden anvendelse. Dette finder i stor udstrækning sted allerede i dag.

Dette svarer også til eksempelvis CAL § 22, stk. 4 og 5, hvor der benyttes begrebet "de i varerne indeholdte afgiftspligtige bestandele" og ikke begrebet "medgået mængde", som det er tilfældet i udkastet.

§ 10, stk. 1 – Adgang til at importører af færdigvarer kan lade sig registrere som oplagshavere

I tillæg til ønsket om, at færdigvareproducenter kan lade sig registrere som oplagshaver skal DI foreslå, at virksomheder, der importerer færdige fødevarer bestemt til "videresalg en gros" også kan blive registreret som oplagshaver, og dermed først svare dækningsafgiften, når de udleverer varerne fra deres virksomhed, f.eks. lager i Danmark. Disse virksomheder skal, som DI læser, lovforslaget i dag lade sig registrere som varemottagere, hvorfor dette ikke vil udvide antallet af registreringspligtige virksomheder, men alene give importører, der agerer mellemhandlere i forhold til grossisterne, adgang til at blive oplagshavere. En sådan afgrænsning kendes allerede i dag i andre afgiftslove, eksempelvis CAL § 5.

§ 10 stk. 2 – Adgang for at blive oplagshaver for færdigvareproducenter, der benytter importerede råvarer

Med § 10 stk. 2 åbnes mulighed for, at færdigvareproducenter, der benytter importerede råvarer, og som har en eksport/non-food-andel på over 50 pct. kan registreres som oplagshavere. Dette er analogt til forslaget § 4 stk. 2.

Som allerede anført i indledningen finder DI, at formuleringen af § 4 stk. 2 og § 10 stk. 2 er for restriktiv.

DI skal derfor gentage henstillingen om, at Skatteministeriet udvider adgangen til frivilligt at lade sig registrere som oplagshaver.

§ 11 Registrerede varemottagere

Det fremgår af § 11 stk. 1, at registrerede varemottagere afgiftsfrit kan modtage varer fra udlandet, hvorefter afgiften jf. § 13 angives og afregnes i førstkommande afgiftsperiode. DI skal i denne forbindelse foreslå, at det overvejes, om registrerede varemottagere på lignende måde kan modtage varer fra danske oplagshavere. Herved reduceres antallet af virksomheder, der skal afregne afgiften yderligere, idet

disse virksomheder under alle omstændigheder bliver registreringspligtige for importerede varer. Dette vil yderligere harmonisere konkurrencesituationen mellem indenlandske og udenlandske producenter.

§ 12 Afgiftsgrundlaget

Som DI læser reglerne i § 12, kan der ikke pålægges krav om en producenterklæring. Med den afgiftsstruktur, der i forslaget er valgt på kød, kan der forekomme tilfælde, hvor afgiften er lavere efter § 12 stk. 4 end efter stk. 3, 2. pkt. Dette skyldes, at hvis der er tale om et magert blandingsprodukt, hvori der er benyttet magert kød, så vil fedtprocenten (og dermed afgiften) være lavere end hvis der afregnes på baggrund af kødmængden.

DI finder dette uheldigt. DI skal pege på, at såfremt der sker en afgiftsdifferentiering af kød baseret på fedtindhold, så vil denne problemstilling efter DI's opfattelse blive løst.

§ 17 – Fradrag og godtgørelse

Tilsætningsstoffer og kosttilskud

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at tilsætningsstoffer (omfattet af forordning 1333/2008) samt kosttilskud, der består af oliebundne vitaminer og mineraler o.lign. samt medicin, hvori der indgår afgiftspligtige fødevarer, ikke er omfattet af afgiften, idet sådanne produkter ikke anses for selvstændige fødevarer. DI er enig heri.

DI foreslår at hjemlen præciseres ved at det i § 17 stk. 1 og 2 tilføjes, at afgiftspligtige fødevarer, der er anvendt til produktion af tilsætningsstoffer og kosttilskud, ikke er omfattet. Dette svarer til de fritagelser, der eks. er i CAL § 8 stk. 1, nr. 5 vedrørende medicinalvarer.

Endvidere skal DI bede om, at det præciseres, at tilsætningsstoffer og kosttilskud ikke er omfattet af § 1 nr. 7.

Finansiell risiko for afgiftbetaler ved konkurs

Den afgiftsansvarlige virksomhed hæfter i forslaget for afgiften, hvis deres kunder går konkurs. Dette er en uforholdsmæssig stor risiko, der pålægges de danske virksomheder. DI skal derfor henstille til, at det ligesom på momsområdet bliver muligt at få godtgjort afgiften i tilfælde af kundens konkurs. I den forbindelse skal det anføres, at de udenlandske producenter ikke hæfter, da det her er importøren, der betaler afgiften.

Anvendelse til andet end human konsum

Som tidligere nævnt i forbindelse med svind, finder DI, at genanvendelse af processvind som dyrefoder eller til biobrændsel er omfattet af begrebet "anvendelse til andet end human konsum" og dermed kan virksomhederne få afgift retur for en sådan anvendelse. DI skal i den forbindelse understrege, at det samfundsmæssigt må være ønskværdigt, at så stor en del af affaldet (processvindet) som muligt genanvendes til eksempelvis biobrændsel for at opfylde klimamålsætningerne.

§ 19 Faktura- og regnskabsbestemmelser

Beholdningsregnskab

Det fremgår af § 19, at oplagshavere skal føre regnskab med de afgiftspligtige råvarer indtil disse afgiftsberigtiges. DI har forstået, at denne regel indføres af kontrolhensyn. DI skal dog foreslå, at der i forbindelse med lovarbejdet og ikke mindst den praktiske implementering ses på, om dette beholdningsregnskab kan forenkles.

DI kan eksempelvis foreslå, at såfremt virksomhedens interne lager- og kontrolsystemer generelt er tilfredsstillende, så kan virksomheden nøjes med alene at føre detaljeret regnskab med de råvarer, der sælges til dansk forbrug. Herudover kunne der ske en sandsynliggørelse på aggregeret niveau på baggrund af produktionstal m.m. for den samlede virksomhed. Med denne forenkling søges på den ene side at sikre et datagrundlag for de varer, der rent faktisk vil blive afgiftspligtige, mens der på den anden side skabes en rimelig sikkerhed for, at alt indkøbt fedt enten afgiftsberigtiges eller er anvendt til ikke-afgiftspligtige formål.

Forslaget skal ses ud fra et ønske om at reducere de administrative byrder for de omfattede virksomheder af hensyn til disse virksomheders konkurrenceevne.

Forenkling ved bagatelagtigt indhold i færdigvaren

I nogle tilfælde anvendes afgiftspligtige råvarer i en meget beskedne mængde i det enkelte produkt. Dette gælder eksempelvis coating af konfekturer. DI skal foreslå, at der i sådanne tilfælde, hvor der produceres store kvanta af fødevarer, hvor indholdet i det enkelte produkt er bagatelagtigt, findes en løsning, således at virksomheden ud fra en gennemsnitsbetragtning kan angive fedtindholdet ud fra en simpel vejning af den samlede produktionsmængde.

Bilag til loven

Standardsatser

Udover de principielle bemærkninger ovenfor omkring, hvorvidt afgiften skal pålægges pr. hoved eller på den konkrete udskæring, så skal DI bemærke, at målingen under alle omstændigheder bør baseres på det kød, der konsumeres i Danmark, dvs. danske svin og dansk kvæg. Herudover skal DI bemærke, at afgiftssatsen pr. kg. ikke er gennemregnet med den aktuelle afgiftssats på 13 kr. pr. kg. mættet fedt, (der er benyttet en sats på 14 kr. pr. kg.)

Lovbemærkningerne

Tabel 1 – side 17

DI skal bemærke, at der i tabellerne er benyttet en sats på 14 kr. pr. kg. og ikke den sats, der fremgår af forslaget § 2.

Øvrige bemærkninger

DI skal endvidere foreslå, at der etableres en aftaleordning, som også kendes fra eksempelvis energifgifterne, hvorefter en virksomhed kan få rabat på fedtafgiften, mod at forpligte sig til at finde tiltag, der rentabelt kan reducere fedtmængden i fø-

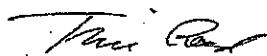
devaren. En sådan aftaleordning vil øge den sundhedsmæssige profil i lovforslaget og skabe et øget incitament til produktudvikling.

--- 000 ---

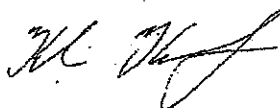
Bilag 1-4, der illustrerer de principielle bemærkninger omkring oplagshaverproblemstillingen, er vedlagt høringssvaret.

Såfremt ovenstående giver anledning til bemærkninger eller kommentarer, eller der er dele af høringssvaret, der ønskes uddybet, står DI selvfølgelig til rådighed.

Med venlig hilsen

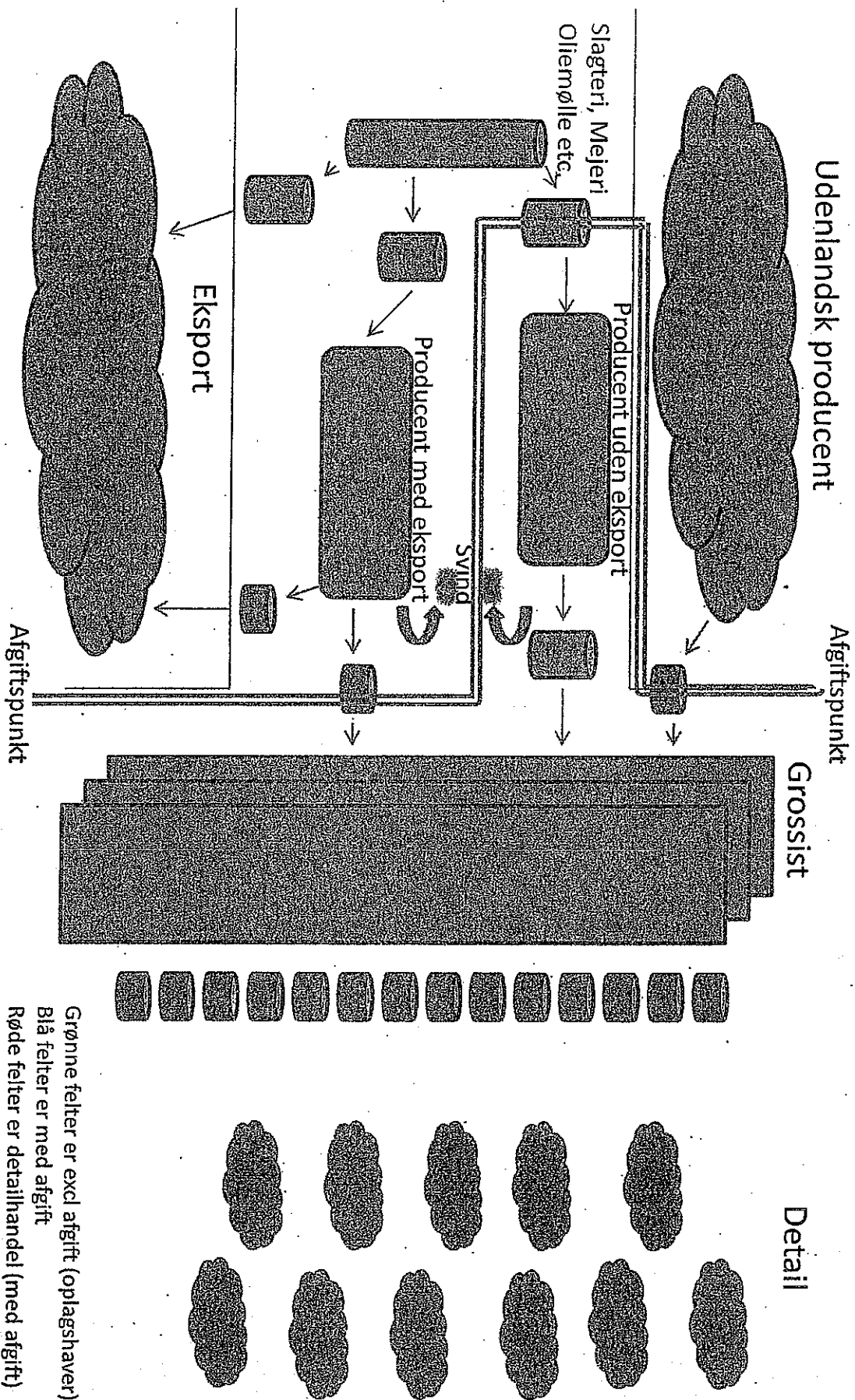

Tine Roed
Direktør

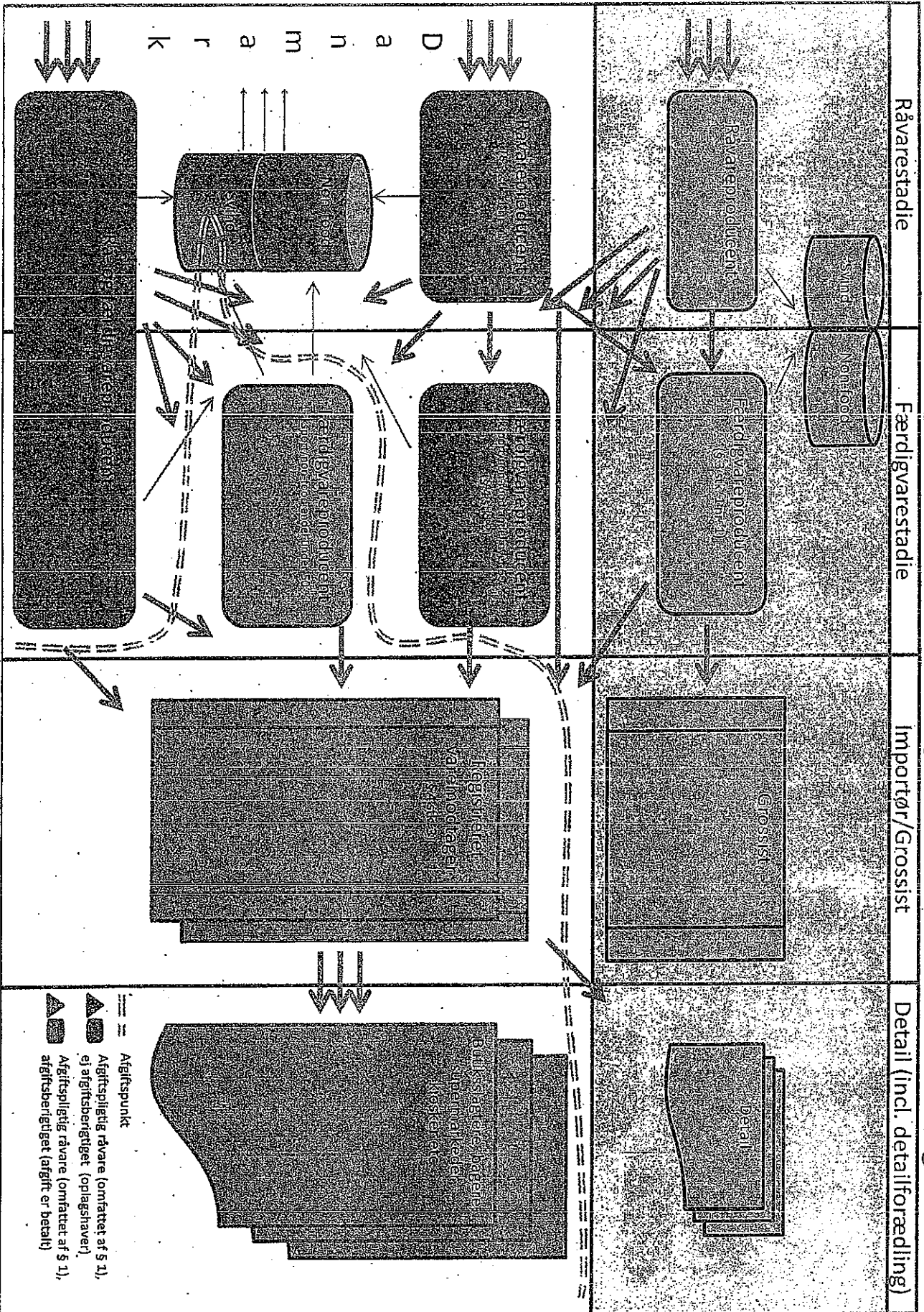

Kristian Kockvedgaard
Chefkonsulent

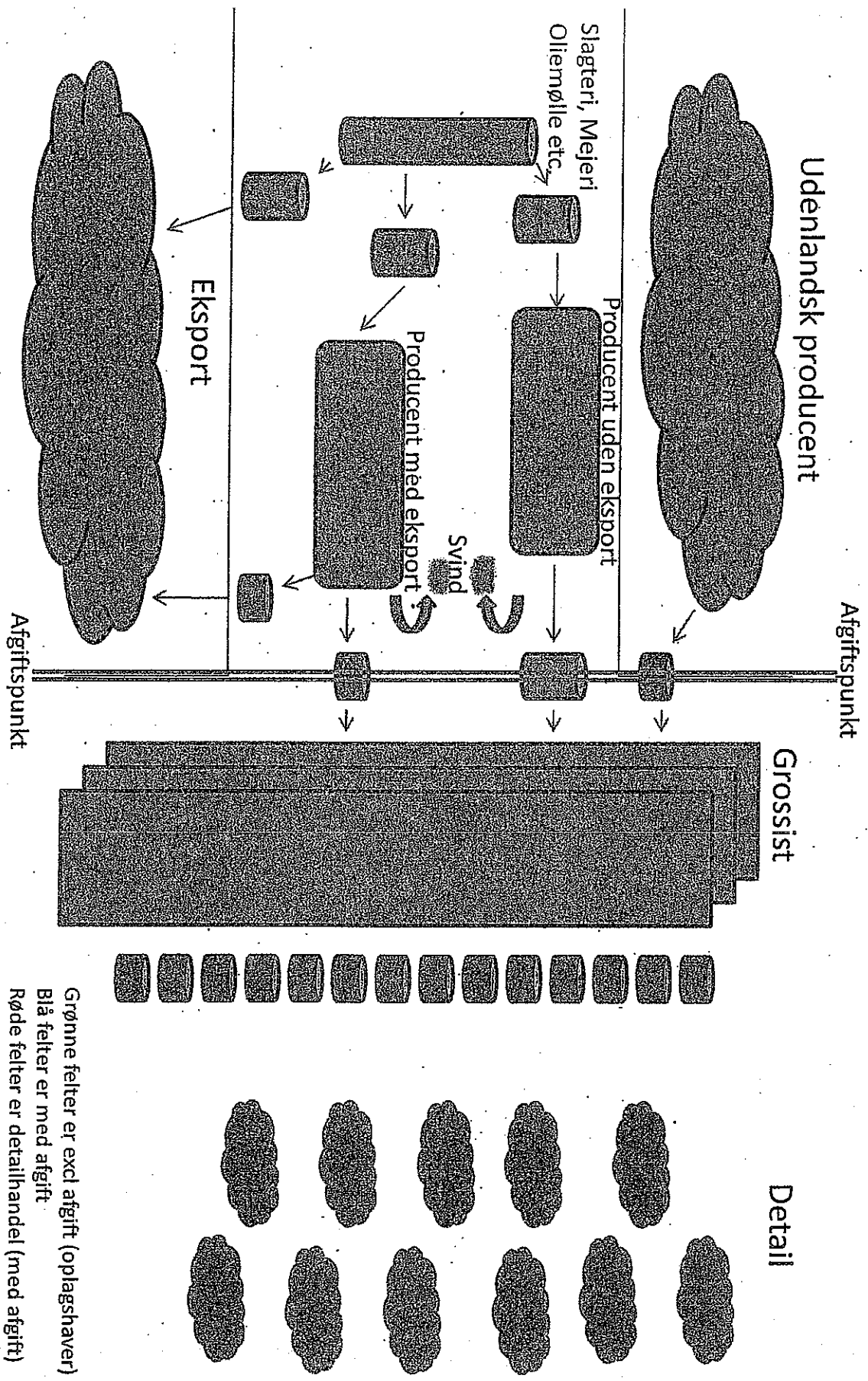
Hvornår indtræder afgiften (lovforslaget)

Bilag 2 til DI høringssvar vedrørende fedtafgiften - Illustration af lovforslaget

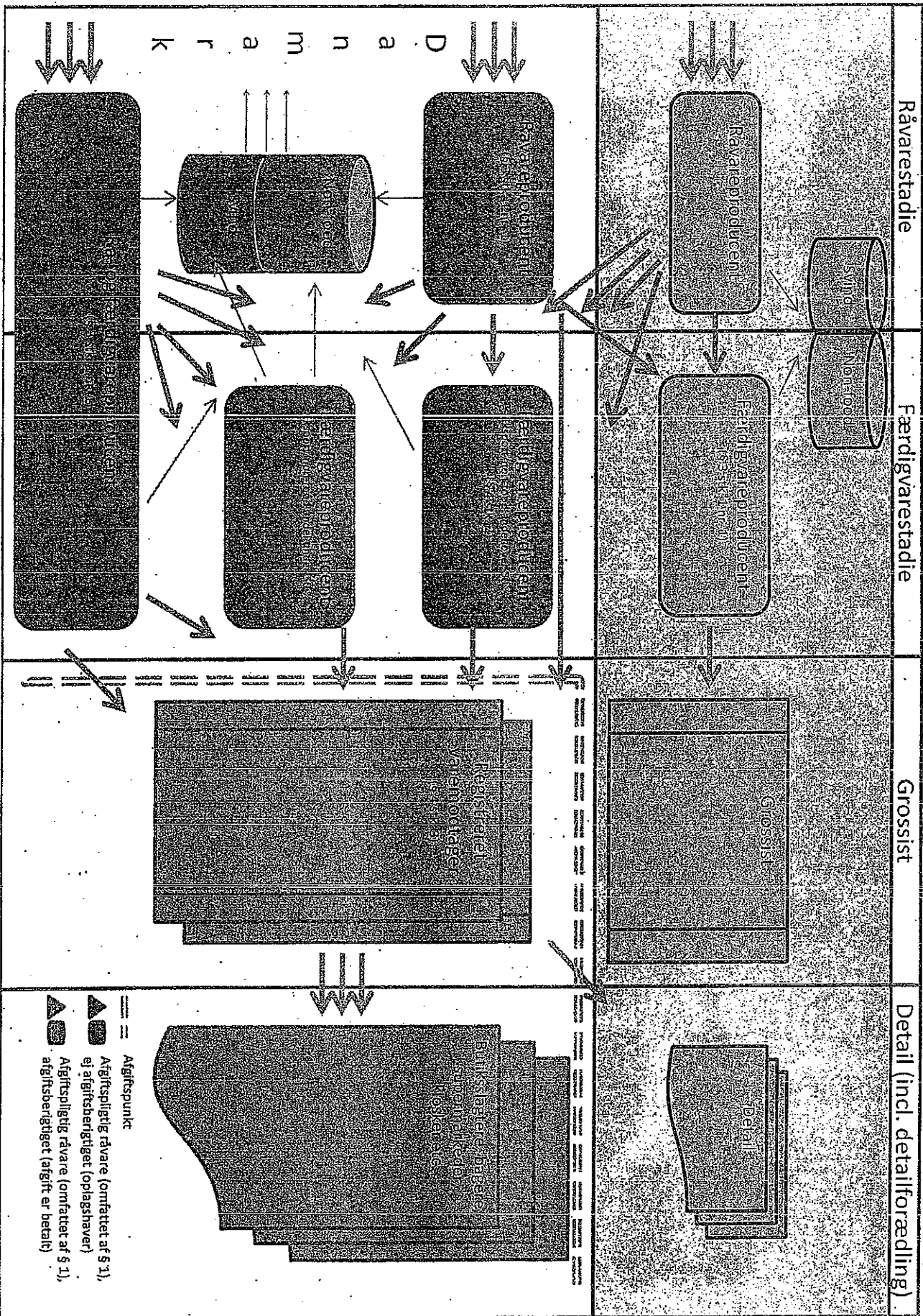

DI's forslag til skabelse af ens konkurrencevilkår

Bilag 4 til DI høringssvar vedrørende fedtafgiften - DI's løsningsforslag

Skatteministeriet
Moms & afgifter
Att. Jeanette Rose Hansen
Pr. mail js@skat.dk

Albertslund, den 2. november 2010

Skatteministeriets journal 2010-231-0038: Høring vedr. afgift af mættet fedt i visse fødevarer samt forhøjelse af vinafgiften

Coop Danmark A/S har på høringsportalen fundet udkast fra Skatteministeriet til Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer herunder ændring af øl- og vinafgiftsloven. Vi finder anledning til indledningsvist at udtrykke forundring over, at Coop Danmark, der repræsenterer 38% af dagligvarehandelen i Danmark, ikke er at finde på høringslisten.

Det forekommer besynderligt, at Coop ikke automatisk får tilsendt en så væsentlig høring direkte på linie med Advokatsamfundet og andre betydende aktører.

Håndelsmæssige konsekvenser

Coop Danmark kan støtte et ønske om at styrke befolkningens sundhed gennem bedre kostvaner.

Imidlertid ser vi ikke den foreslåede lovgivning som den optimale måde at opnå dette på. Den forventelige sundhedseffekt af den foreslåede lov står ikke mål med de enorme administrative byrder samt de negative handelsmæssige konsekvenser, som lovforslaget medfører.

I stedet synes det tydeligt, at loven først og fremmest sigter mod at sikre et skatteprovenu – under dække af et forsøg på at højne befolkningens sundhed. Et sådant ”spil med skjult dagsorden” er ikke fremmede for initiativer, der skal højne befolkningens sundhed.

Coop Danmark støtter naturligvis, at en eventuel punktafgift skal opkræves så langt tilbage i produktionsleddet som overhovedet muligt, altså hos producenterne og ikke hos detailhandelen.

Imidlertid forholder det sig sådan, at detailhandelen er importør af en lang række produkter, hvor det nu bliver detailhandelens opgave at tilvejebringe de nødvendige oplysninger for at afgiftsberettigede de importerede varer. Det vil sige, at detailhandelen skal i dialog med leverandører, der ofte ikke har viden om andelen af mættet fedt i produktet og derfor skal bekoste analyser af produkterne. Resultatet heraf kan blive at øgede omkostninger og dermed stigende forbrugerpriser – og det uanset om der er tale om sunde eller usunde varer.

Coop Danmark A/S
Roskildevej 65
2620 Albertslund

RM 27

Afgiften vil også kræve meget detaljeret indsigt i produktrecepter, og det kan frygtes at mange leverandører vil forsøge at være kreative og forsøge at få yderligere prisstigning igennem ved samme lejlighed, til skade for de danske forbrugere – og igen uden forskel på sunde og usunde varer.

Afgiften vil medføre prisstigninger også ud over dem, der er lineære med afgiftssatsen, simpelthen på grund af øreafrundinger samt moms af afgiften.

En anden konsekvens kan være at en række mindre importerede specialprodukter simpelthen glider ud af markedet, da udgifterne til analyser påvirker varer med begrænset omsætning uforholdsmæssigt meget, med et smallere og mere uninspirerende begrænset vareudbud til følge. Altså mindre konkurrence, der igen kan føre til stigende priser.

Ligeledes vil afgiften i stor udstrækning fremme grænsehandelen og dermed trække omsætning ud af de danske butikker, hvilket nedsætter produktiviteten, og dermed risiko for stigende priser.

Endnu en konsekvens vil være en favorisering af den indenlandske produktion idet en dansk afgift lettere kan administreres hos danske producenter, idet den bliver en del af en naturlig arbejdsgang. Spørgsmålet er, hvorvidt dette er en reel teknisk handelshindring?

Reel sundhedsmæssige effekt?

Det anføres at afgiften skal tilskynde forbrugerne til at købe magert kød. Afgiftsforslaget opererer imidlertid med standardafgiftssatser på alt kød inden for samme race, hvilket betyder, at eksempelvis fedtfattige udskæringer rammes lige så hårdt, som de fede udskæringer.

De magre udskæringer er i forvejen de dyreste, og en yderligere prisstigning på disse kan få den konsekvens, at mange forbrugere vælger de federe og billigere udskæringer, med det resultat, at der opnås det stik modsatte af den ønskede sundhedsmæssige effekt.

Et andet problem er, at de anvendte gennemsnitstal for indhold af mættet fedt ikke synes at være i overensstemmelse med de reelle fedtindhold i den enkelte dyreart, men derimod måske for visse dyrearter er fastsat hen ved 100% forkert, hvilket giver et generelt forkert afgiftsgrundlag.

Den danske fedtafgift vil berøre et uhørt højt antal produkter - alene i Coop drejer det sig om flere tusinde varer, hvoraf vi som importører selv vil stå med ansvaret for afgiftsberettigelsen for en ikke uvæsentlig andels vedkommende. Det vil give en meget stor administrativ byrde. Det vil som nævnt kræve analytiske informationer, som hverken de udenlandske producenter eller Coop p.t. er i besiddelse af, og således vil det kræve et betydeligt forarbejde alene for at blive klar til afgiften – altså mindre produktivitet.

De markante byrder, som erhvervslivet herved pålægges, står i fuldstændig modstrid med regeringens ønske om at reducere de administrative byrder gennem AMVAB-projektet.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at Skatteministeriet forventer, at Europa-Parlamentet og Rådet vil vedtage en forordning om fødevarerinformation senere i 2010.

Coop Danmark vil på det kraftigste anbefale, at regeringen afventer vedtagelsen af denne forordning, før der træffes beslutninger, som påfører erhvervslivet nye administrative byrder og medfører yderligere grænsehandel. Byrderne vil være betydeligt mindre, hvis de nye mærkningsregler, som ventet vil medføre EU-mærkning med mættet fedt. Ved at afvente at alle færdigpakkede fødevarer skal mærkes med indhold af mættet fedt, så vil afgiftsgrundlaget for kød også blive reelt set i forhold til variationerne mellem fede og magre kødudskæringer.

Om grænsehandelen

Allerede i dag har både de svenske og de tyske fødevarerbutikker fordel af, at de pågældende lande arbejder med differentieret og mindre moms på fødevarer.

Det må forventes, at afgiften på mættet fedt vil tilskynde markant til øget grænsehandel, ligesom vi må forvente at grænsehandelen vil komme til at omfatte et langt bredere udvalg af fødevarer end hidtil. Allerede i dag sker der en stigning i grænsehandelen - også med ferskvarer - og de foreslåede afgiftsstigninger vil tilskynde yderligere til dette.

En øget grænsehandel udhuler det ønskede provenu, og der opnås ingen sundhedsmæssig gevinst. Ydermere vil der blive øget miljøbelastning fra privattransport, og der mistes danske arbejdspladser. Det er svært at se logikken i dette!

Det vil være ønskeligt, hvis skatteministeriet kunne kvalificere, hvor mange danske arbejdspladser man kalkulerer med, at den foreslåede afgift vil nedlægge.

Bemærkninger vedr. den foreslåede ændring af vinafgiften

Coop Danmark skal bemærke til forslaget om afgiftsstigningen på vin, at afgiftsstigningen foreslås et halv år efter at emballageafgiften på vinflasker nedsættes med ikrafttræden pr. 1. januar 2011. Det forekommer ukoordineret med først den ene vej og derefter den anden vej. Coop Danmark vil, også af hensyn til praktikken og prisjusteringer anbefale at afgiftsjusteringerne sker samtidigt, af hensyn til praktikken i virksomhederne.

Det ville være gavnligt med beregninger, der viser forslagets konsekvenser for grænsehandelen.

Afsluttende bemærkninger

Coop Danmark vil foreslå, at myndighederne udarbejder informationsmateriale om afgiften på vores mest udbredte handelssprog, hvilket som minimum indbefatter engelsk, fransk og tysk. Informationen vil kunne hjælpe vore udenlandske leverandører, når Coop efterspørger oplysninger til en ensidig dansk afgift på mættet fedt.

Med venlig hilsen

p.v.a. Mogens Werge